

MOLITVA ZA VELEIZDAJNIKE NA BLEIBURŠKOM POLJU 2011. ¹

Svoj put u Austriju na komemoraciju bleiburškim žrtvama 2011. najviše pamtim po molitvi izrečenoj dok su se pored crkvice u mjestancu Loibachu okupljali hodočasnici i čekali polazak procesije prema hrvatskoj kapeli i spomeniku na bleiburškom polju. Glavna svečanost odavanja počasti bleiburškim žrtvama počinje kad procesija stigne do kapele. Do polaska procesije neki je hrvatski katolički svećenik predvodio molitvu u Loibachu. Slušao sam i molio sve dok nisam čuo molitveni zaziv nakon kojeg sam sve ostale zaboravio: **„Za one u hrvatskom narodu, koji su na prethodnim izborima glasovali za veleizdajnike...“**²

Ova molitva nije htjela izići iz moje duše. Donio sam je doma i pitao mnoge što o noj misle. Tko su veleizdajnici? Zašto onaj svećenik nije molio i za veleizdajnike? Je li to zbog onog savjeta iz Prve Ivanove poslanice koji kaže da postoji grijeh koji vodi u smrt i da ne savjetuje molitvu za one koji ga čine? Jesu li Hrvati glasovali za ljude za koje nije preporučljivo ni moliti, a kamo li im svoj narod i državu u ruke predati? Pri tom glasovanju su mnogi krivo za sebe mislili da su zbog svoje širokogrudnosti dobri katolici, a zapravo su krenuli širokim putem koji narod vodi u smrt.

Zašto Ivanova poslanica ne preporučuje molitvu za one koji čine grijeh koji vodi u smrt? Zato što počinitelj veliko zlo čini potpuno svjesno i namjerno?

Onaj tko svjesno stane pod zastavu Zloga i opredijeli se za veliki grijeh, u ovom slučaju bi to bila veleizdaja, stupa u vezu s neprijateljem, zaštitnikom grijeha, prodaje se njemu, i taj snažni neprijatelj ga štiti na njegovu putu velikog grijeha. Zato je opasno u njega-grešnika-veleizdajnika dirati snagom molitve jer se tada neprijatelj-zaštitnik počne osjećati kao medvjed kojem se čupa plijen iz ruku i navaljuje na otimača.

Je li to razlog zbog kojeg svećenik nije molio za veleizdajnike, nego samo za one koji su za njih glasovali? Je li glasovanje za veleizdajnike bilo neznanje mnogih, pa zbog toga oprostivo i prema Prvoj Ivanovoj poslanici preporučljivo? Slično je i odluka izraelskog naroda da se nakon izlaska iz egipatskog ropstva ponovo vrati u Egipat doživjela Božju osudu i Mojsijevo traženje oprostjenja za narod? Izraelci nisu bili spremni za slobodu koju im je Bog nudio. Zbog toga su četrdeset godina lutali pustinjama između Egipta i obećane zemlje; u pustinjama su umirali i kosti ostavljali. Nakon dugog lutanja pustinjama i Mojsijeve smrti Izraelci su za novog vođu izabrali Jošuu koji je dovršio Mojsijevo djelo i konačno uveo narod u obećanu zemlju.

Jesu li nakon Tuđmanove smrti izabrane vođe hrvatskog naroda suvremene hrvatske Jošue koji su narod uveli u obećanu zemlju, ili su izabrani kao kazna

onima koji su ih birali da lutaju i umru u pustinji, na putovima bez nade, jer se ne mogu odvojiti od prošlosti u kojoj nam je „svima bilo bolje“?

Nakon smrti predsjednika Franje Tuđmana izabrani predstavnici naroda se na njega nabacuju tvrdoćom svojih riječi i osudama, sijeku ga svojom detuđmanizacijom, vade njegov korijen da se stablo ne obnovi. Iako se on ne može braniti, niti za to ovlastiti odvjetnika, mrtvoga ga trpaju u haaški zatvor svojim izjavama. Nema to veze s razumnom kritikom i kritičkim preispitivanjem. To je odricanje, negiranje, ograđivanje i dodvoravanje neprijateljima. Do sada bi ga već poslali u zatvoru da je živo nakon što su detuđmanizatori preuzeli vlast.

Da su pobijedili general Veljko Kadijević i njegova Jugoslavenska narodna armija i oni bi tražili svoju detuđmanizaciju i suđenje Tuđmanu. Utjecajni detuđmanizatori iznutra i izvana nisu tražili suđenje generalu Kadijeviću; niti su govorili, niti govore o potrebi da završi u haaškom zatvoru. Znači li to da su im njegova pobjeda i detuđmanizacija bili prihvatljiviji od Tuđmana?

U Republici Hrvatskoj i oko nje, bez obzira na perspektivu ulaska u Europsku uniju, se vodila i vodi borba između ljubitelja de-tuđmanizacije kao regionalizacije-pred-tuđmanizacije i pristaša neovisnosti.

Na bleiburškom polju u selu Loibachu svećenik je molio: **„Za one u hrvatskom narodu, koji su na prethodnim izborima glasovali za veleizdajnike...“**

Oproštenje se prima putem kajanja, odbacivanjem pogrešnih stavova i pogrešnog djelovanja, u ovom slučaju političkih.

---

1. Tekst je objavljen u Hrvatskom listu od 23. lipnja 2011. godine, str. 7-8

2. „Za one u hrvatskom narodu, koji su na prethodnim izborima glasovali za veleizdajnike što hrvatski narod vode u propast, prosvijetli im pamet da biraju one koji se boje Boga i poštuju vrijednosti Domovinskog rata i žrtava Bleiburga i križnih putova. Molimo te...“, don Miljenko Babaić, Hrvatski list, nacionalni tjednik, 30.lipnja 2011., broj 353, str. 6